
Opatów, st. 1, gm. loco, woj. śląskie, AZP 83-46/10

Informator Archeologiczny : badania 34, 89-90

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Badania miały charakter ratowniczy ze względu na głęboką orkę oraz postępującą erozję stokową gleby. Stanowisko jest zlokalizowane na stoku rozległego wyniesienia. Założono 2 wykopy, w których przebadano 26 obiektów, w tym 25 grobów ciałopalnych (popielnicowych i jamowych) o różnym stopniu zniszczenia oraz jamę o nieokreślonej funkcji.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych w latach 1999-2000”, s. 217-221.

Nowe Miasteczko, st. 4,
wykop. I, gm. *loco*,
woj. lubuskie, AZP 67-16/117

patrz: późne średniowiecze

Nowy Dwór, st. 7, gm. Peplin,
woj. pomorskie, AZP 20-44/55

patrz: wczesna epoka żelaza

OBORNIKI WIELKOPOLSKIE,
st. 16, woj. wielkopolskie,
AZP 46-26

- cmentarzysko ciałopalne ludności kultury łużyckiej z IV/V okresu epoki brązu – wczesnej epoki żelaza (halsztat C)

Badania prowadziła mgr Urszula Narożna-Szamałek (autorka sprawozdania, Muzeum Archeologiczne w Poznaniu). W pracach uczestniczyli studenci IV roku archeologii Instytutu Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu: B. Haraj, A. Neugebauer, Z. Zamojski oraz P. Sobański i M. Szamałek. Finansowane przez Wielkopolskiego WKZ w Poznaniu. Pierwszy sezon badań.

Badania miały charakter ratowniczo-rozpoznawczy z związku z dewastowaniem stanowiska przez liczne wkopy rabunkowe. Cmentarzysko, znajdujące się w klinie leśnym, zostało odkryte podczas prac leśnych w 1895 r. Stanowisko zostało wpisane do rejestru zabytków województwa wielkopolskiego WLKP.8/A. W trakcie tegorocznych badań założono 7 wykopów o wymiarach 10 x 2 m, 8 x 2 m, 5 x 2 m. Różna długość wykopów wynikała z konieczności uniknięcia wycinki drzew. Łącznie przebadano powierzchnię 108 m². W trakcie tegorocznych badań odkryto 17 grobów. Niektóre z nich znajdowały się na głębokości 25-30 cm, inne na głębokości 70-90 cm od obecnej powierzchni gruntu. W grobach znajdowały się od 1 do 3 popielnic ustawionych obok siebie. Funkcję popielnic stanowiły naczynia wazowate o dwustożkowatym kształcie, niekiedy bogato zdobione. Poza wazami w grobach występowały różne rodzaje naczyń w liczbie dochodzącej do 15. Układano je niekiedy piętrowo, wkładano jedno w drugie, przy czym większość naczyń układano dnem do góry. W kilku grobach oprócz naczyń wśród spalonych szczątków zmarłych znaleziono fragmenty ozdób brązowych i grociki z zadziorami.

Groby występują prawdopodobnie w małych skupiskach na powierzchni około 1 ha. Założone wykopy określiły maksymalny zasięg stanowiska.

W związku z notorycznym niszczeniem stanowiska konieczne jest przeprowadzenie ratowniczych badań w przyszłym roku.

Ojców, Jaskinia Łokietka,
st. 24, woj. małopolskie, AZP
99-55/22

patrz: paleolit

OPATÓW, st. 1, gm. *loco*,
woj. śląskie, AZP 83-46/10

- cmentarzysko birytualne kultury łużyckiej (III-V okres epoki brązu)

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 3 do 12 lipca pod kierunkiem dr Anity Szczapanek, mgr Magdaleny Wieczorek (autorka sprawozdania), Pawła Jarosza (Archeo-Kielce, Zakład Antropologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie). Finansowane przez WKZ i Zakład Antropologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Przebadano powierzchnię 1,75 ara.

Odkryto 16 obiektów grobowych (nr 1310-1325), w tym grób szkieletowy (nr 1321), pochówek birytualny (w górnych partiach grobu przepalone kości,

w dolnej fragment szkieletu – nr 1317), 6 ciałopalnych, jamowych (nr 1310, 1311, 1318, 1320, 1323, 1325), 4 ciałopalne, w których pierwotnie kości były złożone w materiale organicznym (nr 1313, 1314, 1315, 1322), 4 ciałopalne popielnicowe, z których 2 (nr 1319 i 1316) w przeciwieństwie do pozostałych grobów nie miały żadnej konstrukcji kamiennej.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych w latach 1999-2000”, Katowice 2002, s.164-166,

Badania będą kontynuowane.

OPOKI, st. 47,
gm. Aleksandrów Kujawski,
woj. kujawsko-pomorskie,
AZP 43-43

- osada wielokulturowa: kultury trzcinieckiej, łużyckiej (III OEB) i pomorskiej (środkowy okres lateński)
- pojedynczy grób kultury pomorskiej (środkowy okres lateński)
- ślady osady i cmentarzyska z wczesnego średniowiecza

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone we wrześniu pod kierunkiem Aleksandra Andrzejewskiego (autor sprawozdania, Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego, Pracownia Dokumentacji Archeologiczno-Konserwatorskiej). Finansował WKZ w Toruniu. Trzeci sezon badań.

Przebadano 6 wykopów o łącznej powierzchni 6 arów. Pod warstwą orną zarejestrowano 81 obiektów (nr 41-121).

Odkryte obiekty archeologiczne (jamy zasobowe, paleniska) stanowią relikty o charakterze osadniczym kultury trzcinieckiej, łużyckiej (III okres epoki brązu) i pomorskiej (środkowy okres lateński). W obrębie osady kultury pomorskiej odkryto również pojedynczy grób ciałopalny. Ponadto zarejestrowano ślady osady wczesnośredniowiecznej datowane na XII w. i zlokalizowano 2 zniszczone groby szkieletowe datowane na późne fazy wczesnego średniowiecza.

W obiektach znaleziono tylko fragmenty naczyń glinianych, które pozwoliły na określenie ich przynależności chronologicznej, oraz destrukty kości zwierzęcych. Zachowały się duże naczynia zasobowe kultury pomorskiej.

Materiały i dokumentacja są przechowywane w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Łódzkich Sprawozdaniach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

**OPOLE-NOWA WIEŚ
KRÓLEWSKA**, st. 77,
gm. Opole, woj. opolskie,
AZP 90-37/8

- cmentarzysko płaskie kultury łużyckiej (IV-V okres epoki brązu)

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone pod kierunkiem mgr Barbary Jarosz i mgr Ewy Matuszczyk (Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu). Finansował inwestor.

Badania miały charakter ratowniczy ze względu na budowę sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej przy ulicy Zielonej. W roku 2000 przebadano 1,57 ara. W wykopie liniowym prowadzonym wzdłuż ulicy i do posesji odkryto i przebadano 33 obiekty, w tym 30 grobów ciałopalnych (popielnicowych i jamowych) o różnym stopniu zniszczenia oraz 3 jamy o nieokreślonej funkcji. Spalonym szczątkom ludzkim towarzyszyły różnego typu naczynia gliniane i nieliczne przedmioty wykonane z brązu.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych w latach 1999-2000”, s. 174-179.

OSTROŁĘKA, st. 7,
gm. Sulmierzyce, woj. łódzkie,
AZP 79-48/88

- cmentarzysko kultury łużyckiej (epoka brązu)
- cmentarzysko kultury przeworskiej (późny okres wpływów rzymskich)

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 16 do 29 sierpnia pod kierunkiem mgr Iwony Młodkowskiej-Przepiórowskiej (autorka sprawozdania, Usługi Archeologiczno-Konserwatorskie). Finansowane przez WKZ w Łodzi. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 275,50 m².